

- 3) Anna Mulock werd op 11 september 1633 gedoopt als dochter van de secretaris van de stad Woerden, Willem Mulock en Francoise Kien (Dooptboek Woerden, 1 pag. 87).
Zij was een halfzuster van de latere secretaris Gerard Mulock, die tevens Heer van den Engh en Schagen was.
- 4) Hubert van Gorcum werd op 10 mei 1648 gedoopt als zoon van notaris Gerrit (Gerard) van Gorcum en Jerijna de With. (Dooptboek Woerden, 3 pag. 52).
Hij huwde 23 juni 1669 in de gereformeerde kerk te Woerden met Hendrina Swaerdecroon uit Utrecht (Trouwboek Woerden, 15 pag. 48).
Hij overleed 19 december 1721 te Woerden. Van dit echtpaar zijn geen kinderen als gedoopt te Woerden gevonden.
- 5) Andreas Mulock werd op 5 april 1658 gedoopt te Woerden (Dooptboek Woerden, 3 pag. 156) als zoon van secretaris Gerard Mulock en Elisabeth van Wijck en moest tante zeggen tegen Anna Mulock. Zie ook noot 3.
- 6) Van Christiaan Freser zijn geen biografische gegevens voorhanden.
- 7) Het eerste huwelijk van Anna Mulock met Johan Baersdorp werd gesloten op 14 juni 1654 te Woerden (Trouwboek Woerden, 1 pag. 9v).
Uit dit huwelijk werden zover bekend vier kinderen gedoopt te Woerden, Joannes 2-8-1654, Wilhelmus 15-3-1665, Eva 15-6-1667 en Johanna 28-10-1670.
In een acte van 18 februari 1674 (N.A.W. 8516/83) wordt Anna genoemd als weduwe van Johan Baersdorp.
Johan Baersdorp was burgemeester in 1669 en vroedschap 1668-1670.
- 8) N.A.W. 8566/39.
- 9) N.A.W. 8566/48.
- 10) N.A.W. 8566/65.
- 11) Advocaat en procureur te Woerden.
Notaris te Woerden (eed op 20-6-1670).
Notaris te Teckop (eed op 22-9-1674) R.A. Utrecht, Index Notariële archieven deel I en II Nr. 34.
Schout van Indijk (genoemd op 14-5-1687 - N.A.W. 8566/50).
Schout van Woerden 1684 tot 9-3-1696.
Vroedschap van Woerden 1685-1690 (ontslagen).
Substituut-baljuw van Stad en Land van Woerden 1680-1690 (zie hiervoor ook C.J.A. van Helvoort, *Hoofdstukken uit de Geschiedenis van de stad Woerden*, Hilversum 1952).

De Woerdense kunstschilder Cornelis Vreedenburgh

„Koningin Wilhelmina mocht hem wel”

door M.A. Ringelberg

Het Woerdense Stadsmuseum laat tot 9 november 1992 schilderijen zien van de schilder Cornelis Vreedenburgh. Schilderijen die nog niet eerder aan het publiek zijn getoond en die afkomstig zijn uit het bezit van Kees Vreedenburgh junior.

Cornelis Vreedenburgh werd op 25 augustus 1880 in Woerden geboren en overleed op 27 juni 1946 in Laren, Noord-Holland. Cees, zoals hij werd genoemd, stamde uit een bijzondere Woerdense familie, door sommigen wel als aristocratisch is aangeduid.

Hij en zijn vier broers en drie zusters kregen uit het ouderlijk huis allemaal de liefde voor het schone mee, zowel waar het ging om dat schone zelf te scheppen als wat betreft het verzamelen van mooie dingen. Vader Gerrit Vreedenburgh had een bloeiend schildersbedrijf aan de Leidsestraatweg in Woerden, en behalve dat hij huizen in de verf zette, bracht hij ook wandschilderingen aan in cafe's en particuliere huizen, en versierde hij rijtuigen en kaasbrikken met voorstellingen.

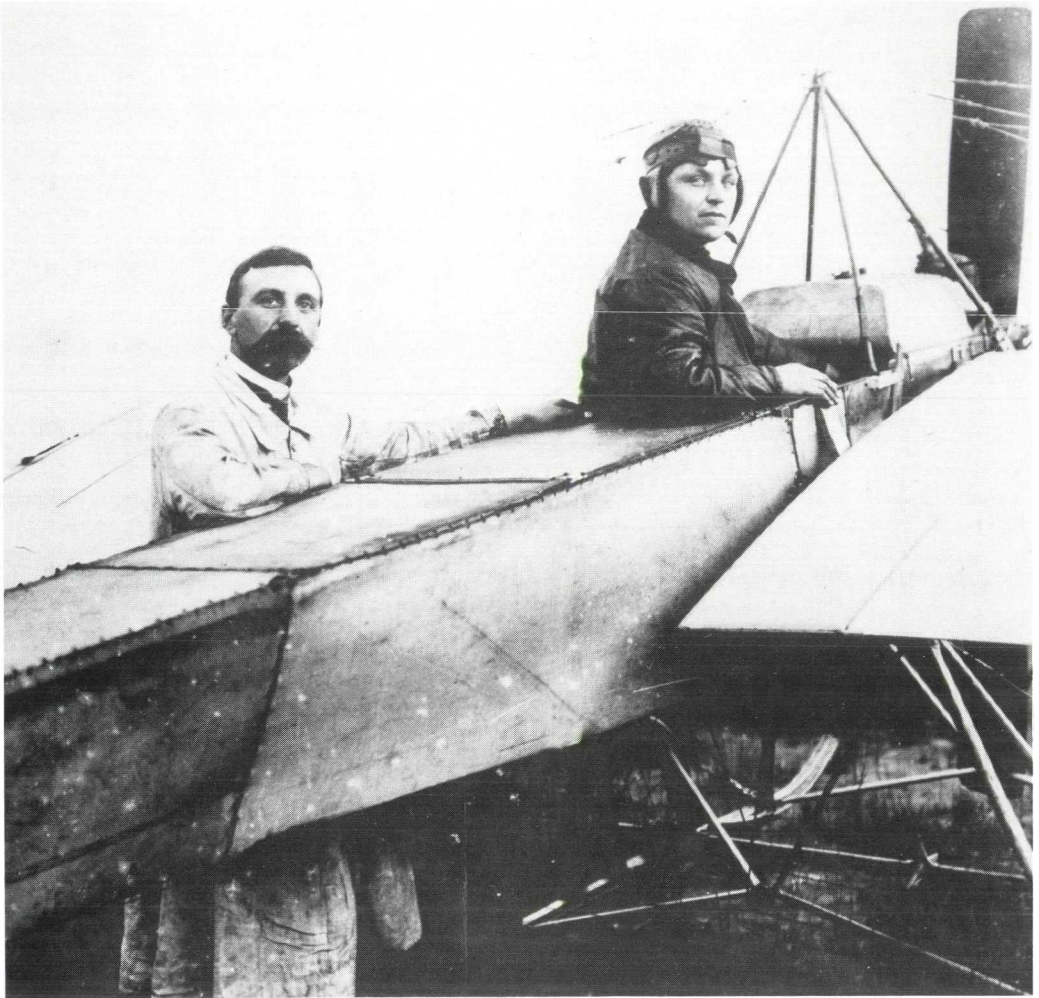
In het Woerdense stadhuis is nu nog een gedeelte van de wandschildering te zien, voorstellende de in 1873 afgebroken Leidse Poort, die oorspronkelijk de muur van de gelagkamer van herberg De Oliebol aan de Linschoterweg sierde. Het pand staat er nog steeds. Ook zijn van hem portretten, landschappen en stillevens bekend, waarvan er sommige via de toenmaals hoog aangeschreven kunsthandel van Caramelli en Tessaro in Utrecht (Oudkerkhof) zijn verkocht.

*De familie Vreedenburgh achter de woning aan de Leidsestraatweg te Woerden, circa 1908. Staande v.l.n.r. vader Gerrit Vreedenburgh, moeder Cornelia Vreedenburgh-van Wijngaarden, Arie Jan, Gerrit, Herman en Neeltje Vreedenburgh. Zittend v.l.n.r. een onbekende verloofde van één van de dochters, Gijsbertus, Wilhelmina, Martina en Cornelis (met hond).
Coll.: K.F.E. Vreedenburgh, Brasschaat.*

De familie Vreedenburgh woonde in het huis achter de zaak aan de Leidsestraatweg en daar is ook de familiefoto genomen die dateert van omstreeks 1908. De foto toont het gezin Vreedenburgh, vader en moeder, vijf zoons, drie dochters en de verloofde van de jongste dochter Wilhelmina (Mientje), allemaal keurig in de kleren gestoken. De zondag was een feestdag in het gezin Vreedenburgh, dan kwam de hele „troupe” aan de Leidsestraatweg bij elkaar om samen gitaar te spelen en te zingen, en in de zomermaanden om er met zijn allen op uit te trekken om buiten te tekenen en te schilderen.

Vooraf de jongste vier kinderen hebben zich deze lessen aangetrokken en er een artistieke inslag aan overgehouden. Zo is Wilhelmina handwerklerares geworden en is behalve Cornelis, ook de jongste zoon, Herman, kunstschilder geworden. Van deze laatste zijn met name stillevens bekend. Herman was het ook die samen met zijn broer Arie-Jan de tekenacademie in Brussel bezocht. Arie-Jan had echter meer belangstelling voor de luchtvaart. Hij ondernam in 1913 een poging zelf een vliegtuig te ontwikkelen. Zijn broer Herman fungeerde daarbij als testpiloot. Het toestel, dat bedoeld was voor een vlucht over Het Kanaal, ging kort na een geslaagde luchtdoop bij een brand verloren. Arie-Jan Vreedenburgh vertrok naar Engeland, trouwde daar en werd parachutenvouwer.

*Arie Jan en Hermanus Vreedenburgh met hun testvliegtuig.
Coll.: K.F.E. Vreedenburgh, Brasschaat.*

De oudste zoon Gerrit bleef z'n hele leven werkzaam in de zaak van zijn vader; zijn broer Gijsbertus woonde en werkte in België. De oudste dochters Cornelia en Neeltje weerden zich in het eerzame beroep van huishoudster. Ze bleven ongetrouwd en woonden tot aan hun dood in het huis aan de deftige Nieuwendijk, waar Gerrit zich als eerste had gevestigd. Ze hielden zich tot op hoge leeftijd bezig (ze zijn allemaal tot in de negentig geworden) met onder andere de studie van Latijn en Grieks. Ook de jongste dochter Wilhelmina is nooit getrouwd. Cornelis, die de hoofdpersoon is van dit artikel, heeft nooit de academie bezocht. Hij kreeg de eerste lessen van zijn vader, bij wie hij gedurende lange tijd in dienst was als huisschilder. In die tijd tekende en schilderde hij ieder vrij moment, zelfs onder etenstijd. Vandaar misschien dat hij als schilder zo'n bijzondere vlotheid bereikte. Een vlotheid die niet altijd in zijn voordeel werkte en die zijn schilderijen soms een zekere oppervlakkigheid gaf. Later kreeg hij lessen van G.J. Roormeester (1844-1936), die hem de werkwijze en de visie van de Haagse School onderwees.

Ook kwam hij in contact met W.B. Tholen (1860-1931), wiens raadgevingen hem eveneens van veel nut zijn geweest. In de tijd dat Cees in Nieuwkoop en in Noorden woonde, maakten ze samen boottochten over de Nieuwkoopse plassen en langs de havenstadjes van de Zuiderzee. Ze bleven nog lang daarna contact houden. Er is een brief bekend van Tholen aan Vreedenburg uit 1917, die als volgt was geadresseerd: Den Heer C. Vreedenburg, Kunstschilder, Woerden.

Vreedenburg raakte ook bevriend met O.W.A. (Albert) Roelofs (1877-1920), van wie hij eveneens raadgevingen kreeg. Het is bekend dat deze Roelofs lange tijd onderricht heeft gegeven aan koningin Wilhelmina en wellicht dateert het contact dat tussen het koninklijk huis en Cornelis Vreedenburg bestond uit deze tijd. In 1904 kreeg Vreedenburg in ieder geval op grond van zijn werk voor het eerst de Koninklijke Subsidie toegekend van f600,—. Deze subsidie was bedoeld om jonge kunstenaars te stimuleren. Dit zou zich de komende twee jaren herhalen. In 1905 werd zijn eerste inzending naar de Amsterdamse kunstenaarsvereniging Arti et Amicitiae bekroond met de Willink van Collenprijs en werd zijn schilderij voor de jaarlijkse verloting van dit genootschap aangekocht (brief d.d. 11 mei 1905 van G.H. Wijsmuller). Ook werd hij lid van de Haagse kunstenaarsvereniging Pulchri Studio, waar hij met zijn eerste inzending werd gelukgewenst door niemand minder dan Willem Maris (1844-1910).

Getuige de correspondentie die plaats vond tussen 30 november 1907 en 4 januari 1908 tussen de Grootmeester van H.M. de Koningin-Moeder en Cornelis Vreedenburg, kocht koningin Emma een schilderij van hem aan. Jonkheer De Ranitz schrijft op 6 december 1907: „Weledele Heer, heden zend ik naar Uw adres Uwe schilderijen en studies terug. Voor Hare Majesteit de Koningin-Moeder is er van aangekocht nr.-4, „Landschap met Koeien”, voor den door U opgegeven prijs van f250,—. Jammer dat Uw studie „De Oude Schuur” niet wat meer af is en met een eenvoudige stoffage, de kleur is mooi, van nabij geeft de studie echter, zelfs als studie, te weinig. Overigens zag ik Uw werk met groot genoegen. „October morgen” is ook een mooie studie.”

Cornelis Vreedenburg trouwde met de schilderes Jacoba Maria Petronella Schotel (geboren 10 december 1884 Sitobondo, overleden 3 februari 1953 Laren), telg uit de bekende Haagse schildersfamilie Schotel, wier grootvader vooral bekend stond om zijn zeegezichten. In tegenstelling tot haar man volgde Marie Schotel wel een professionele opleiding aan de Haagse Academie van Beeldende Kunsten en zij zou ook gedurende haar huwelijk blijven schilderen. Zij deed dat niet onverdienstelijk en naar aanleiding van een tentoonstelling in Den Haag schrijft P. Petermeijer op 30 mei 1915 aan Cornelis Vreedenburg: „Weledele Heer, Op Uw schilderij „Septembermorgen” kwam een bod van f100,—. Zonder lijst. Het is min maar daar ik die mijnheer antwoord moet geven zou ik gaarne vernemen waarvoor U het wilt laten. Ik wist niet dat Mevrouw ook schilderde, en wat een mooi achterbuurtje in Hattem. Zeer verdienstelijk, wat een licht. Met het nummeren zochten wij naar een schilderij van Mevrouw Vreedenburg en wij hadden er één over van M. Schotel. Toen ik aan de achterkant keek, zag ik de oplossing. Maar, wat een goed schilderijtje. Het gaat anders stil, geen menschen gaan kopen. De vorige ging zo prachtig, toen zijn er 232 verkocht, voor f19.000,— en nu niets bijna.”

Dat het talent van Marie Schotel wel degelijk is onderkend bewijst de samenstelling van de collectie van het Streekmuseum-Voermanhuis in Hattem, in welke plaats de Vreedenburgs de eerste jaren van hun huwelijk woonden. Het museum bezit zelfs meer schilderijen van Marie Schotel dan van Cornelis Vreedenburg. In 1920 kreeg ook zij op de Arti-tentoonstelling de Willink van Collenprijs toegekend voor „Een straat te Hattem”.

In 1918 verhuisde het echtpaar met Kees Floris Eppo, die in 1916 was geboren, naar Laren in Noord-Holland. Dat had toen al een naam opgebouwd als schildersdorp en ook Cornelis Vreedenburg was al gauw een geregelde gast in café „Het Kroegje” van Hotel Hamdorff, waar de schilders elkaar plachten te ontmoeten. Hij legde dat vast in het meesterlijk geschilderde „Kroegje van Hamdorff”, waarin hij een aantal collega's knap en raak karakteriseert in de rokerige ruimte. Het schilderij dateert uit 1921 en is in het bezit van het Singermuseum in Laren.

In de regel verkocht Cornelis Vreedenburg zijn schilderijen goed en het gezin kon er dan ook ruimschoots van leven. Het is bekend dat hij ook wel eens wat al te vlotte schilderijen maakte, zoals wanneer de Amerikaanse kunstkopers weer eens in Hotel Hamdorff waren neergestreken. Een dergelijk bericht ging als een lopend vuurtje door Laren en Cornelis produceerde dan het ene na het andere molentje. Niet zijn beste werk, dus!

Overigens kon hij ook goede molens schilderen, daarvan getuigt met het vier taferelen (door vier kunstenaars) beschilderde kamerscherm, dat door koningin Wilhelmina werd besteld als huwelijkscadeau voor het huwelijk van de Hertog van Kent met prinses Marina van Griekenland in 1934.

In de herinnering van zoon Kees, gaf zijn vader ook wel eens les aan koningin Wilhelmina. Ze had verzocht om achter het Larense huis aan de Vredelaan met hem te mogen schilderen. Zij was vooral geïnteresseerd in het boekweitland en het gezicht op Eemnes. Er is een brief bekend van Cornelis Vreedenburg aan zijn zuster Mientje waarin hij hierover anecdotisch vertelt. Helaas is deze brief verloren gegaan. Een brief die wel bewaard is gebleven dateert van 23 juli 1918 en gaat over het incognito bezoek van de koningin aan Laren, dat overigens pas op 30 juli 1920 zou plaatsvinden. „De koningin heeft er zich gaarne mee kunnen verenigen dat U haar bij een eventueel bezoek te Laren zoudt begeleiden. Costume is Uw werkpak met stroohoed, ik bedoel dus Uw costume wat U altijd draagt, zoodat ook dit bijdrage om het incognito zoo volkomen mogelijk te doen zijn.” En verder: „U wordt uitdrukkelijk verzocht vooral aan niemand iets te laten merken en geen enkele maatregel te nemen. Als het bekend wordt zou alle genoeg voor H.M. bedorven zijn.”

De Gooi- en Eemlander berichtte daarover: „H.M., die door niemand der eenvoudige bewoners werd herkend, onderhield zich alleraardigst met de menschen en vond het recht prettig, zoo ongedwongen met hen te kunnen spreken.” Ze bracht ook een bezoek aan het atelier van Cees Vreedenburg en diens zoon herinnert zich dat hij bij die gelegenheid in bed werd gestopt, omdat hij als vierjarige toen de onhebbelijke gewoonte had om tegen iedereen „poep” te roepen. Vreedenburg heeft in zijn leven veel getrokken en gereisd, niet alleen in het binnenland, maar ook in het buitenland. Zuid-Frankrijk (Saint-Tropez) heeft hij meer dan eens bezocht (onder andere samen met de schilder Paul Arntzenius), maar ook maakte hij reizen door Zwitserland en Italië. In een geïllustreerde brief van 36 kantjes uit 1924 geeft hij een uitgebreide beschrijving van één van zijn reizen aan zijn zoon Keesje, „omdat je schreef dat je goed leest, wat ik prettig vind.” Keesje en zijn zusje Elsje, dat in 1921 was geboren, logeerden toen bij hun oma in Woerden. „Zal je Elsje vertellen wat ze begripen kan?”

Er zijn onder andere illustraties bij van de spoorbrug in Rotterdam, die toen net was gebouwd, van een spoortunnel en een waterval in Zwitserland, van de omnibus in Portofino, van de kust bij Genua en van de Middellandse zee. Ook maakte hij in opdracht een reis naar Palestina, waarover zijn verslag met tekeningen en aquarellen verscheen in het Panorama Kerstboek van 1936. Over het werken daar schreef hij niet zonder humor: „Niet zoodra had ik me een schaduwwijk plekje uitgezocht om te werken, mijn ezel uitgezet en mijn spullen uitgepakt, of ik werd omringd door een dikke haag menschen, groot en klein, die me het uitzicht op hetgeen ik op doek wilde vastleggen volkomen benomen.” En verder: „Onder het teekenen beleefde ik nog enkele even moeilijke als komische oogenblikken. Want zoodra ik begon een figuurtje op mijn teekening te zetten, waren de omstanders een en al attentie. Vragend keken ze dan elkaar aan. En zoodra ze dachten, die of die is het, werd den betrokkene toegeroepen: „Hé, je staat er op!” en dan kwam de bedoelde woedend op me af, want uitgeteekend willen ze geen van allen worden. Ik gaf mijn figuren dan maar een ander tintje, en dat was dan voldoende om den betrokkene triomfantelijk te doen uitroepen: „Zie je wel, dat ben ik niet!”

In 1937 werd hij geëerd met een grote solotentoonstelling in Kunstzaal Hamdorff, waarbij al zijn schilderijen werden verkocht. Ook twee aan koningin Wilhelmina, die begin april onverwachts een bezoek bracht aan de tentoonstelling. Van te voren was gebeld met Hotel Hamdorff om

Cornelis Vreedenburg in zijn gebruikelijke „costume” aan het werk in het boekweitland achter zijn huis te Laren (NH), circa 1935.

Coll. K.F.E. Vreedenburg, Brasschaat.

Vreedenburg er van op de hoogte te stellen dat een „oude bekende” haar opwachting zou maken. Zij kocht de doeken „Koeien in de wei” en „Prins Hendrikkade”. Dit laatste werd in de oorlog door de bezetter meegenomen en is nooit meer achterhaald.

Behalve zijn vele reisindrukken schilderde Cornelis Vreedenburg graag waterlandschappen en havengezichten. Ook was hij in zijn Larense tijd vaak in Amsterdam te vinden. Deze stad met zijn vele water was een onuitputtelijke bron van inspiratie voor hem. Tevens werd hij geboeid door het water in de omgeving van het Gooi. Hij ging vaak met zijn gezin zeilen op de Loosdrechtse plassen en nam dan natuurlijk zijn schetsboek mee. Een bloemlezing uit de recensies geeft het volgende beeld van zijn werk:

Naar aanleiding van een tentoonstelling bij kunsthandel Buffa in Amsterdam (1934) stond in de Telegraaf: „Strand in Het Zoute”, een geestige, van kleur levendige impressie, is een goed voorbeeld van de snelle, maar zekere vastlegging van wat gezien werd. Ook „De Vissershaven” is zuiver neergeschreven, het is een licht en luchtig schilderij, opwekkend van vrolijke zonnetinteling. Vreedenburg is een man van het water en van de schepen. Het watervlak is belangrijk, mooi genuanceerd van kleur en transparant. Hij heeft een eigen, fijne, ijle, lichtgrijze toon, waaraan hij dikwijls is te herkennen. Let op de fijne gradaties waarmee het vochtige licht en zijn reflexen zijn geschilderd. Een prachtig moment van een opkomende bui heeft Vreedenburg in „Onweer” aan de rand van het IJsselmeer te Huizen vastgehouden, met de duistere weerspiegeling in het ondiepe water. Van zijn vele reisnotities is er een parelmoerachtig, gerijpt gezicht op de haven van St. Tropez, en bijvoorbeeld de huizengroepen van Genua als een lichtgrijs en lilakleurig complex, dat zacht uitvloeit in het parelende blauw van de zee. Daar ook de intimiteit van de haven met tal van schuitjes in blauw, lichtpaars en geel binnen de omlijsting van hoge bergen. En naar aanleiding van zijn laatste grote tentoonstelling in Kunstzaal Hamdorff in het Handelsblad van 28 maart 1937:

Maar dat er een andere Vreedenburg is, dat leert deze tentoonstelling. Daar heeft de schilder de doeken bij elkaar gehangen welke hij nu eens niet voor de kunsthandel, maar louter op inspiratie van het ogenblik geschilderd heeft. Stuk voor stuk zijn het werken die buiten het welbekende genre vallen, op zijn gewone markt onverkooptbare dingen. Maar wat een heel andere kijk geven zij op het talent van de schilder. Er gaat een serene rust uit van deze tentoonstelling,

waar elke hevigheid afwezig is. Hij weet in een brok oud stadsschoon het schilderachtige en wisselende kleurspel weer te geven. De tinteling van groen bijvoorbeeld in zijn „Keizersgracht”, de levendige drukte van de „Prins Hendrikkade”. En dichterbij huis het mozaïek van bruin en wit van de „Koeien in de wei” en de wemeling van kleurige figuurtjes op zijn „Kermis in Laren”, zij zijn juist van observatie en weergave.

Toen Cornelis Vreedenburgh in het eerste oorlogsjaar in Laren zijn zestigste verjaardag vierde, was hij lichamelijk niet zo sterk. Hij werd toen al jarenlang geplaagd door een geheimzinnige koorts, waarvan niemand de oorzaak kon vaststellen. Een afmattende koorts, wel niet zo hoog, maar teveel om zich gezond te voelen en nu begon de Ziekte van Parkinson zich te openbaren, die het hem geleidelijk aan bemoeilijkte om deel te nemen aan het openbare leven, maar erger nog, die het hem belemmerde om zijn penseel te hanteren. Hij was dankbaar voor de brief die Leo Gestel, Woerdenaar en vriend uit zijn jonge jaren, hem voor zijn zestigste verjaardag schreef, maar hij kon hem toen al niet meer eigenhandig antwoorden. Alleen op de typemachine was hij in staat een kort briefje te tikken. Hij heeft de bevrijding nog meegemaakt en is op 27 juni 1946, enige tijd voor zijn zesenzestigste verjaardag overleden.

Cornelis Vreedenburgh is een kunstenaar die een omvangrijk en innemend oeuvre heeft achtergelaten, waarmee hij in de kunstgeschiedenis een eigen plaats inneemt. Zijn werk geeft blijk van een rustige en vriendelijke kijk op de wereld, die hij harmonieus en stemmig kon vertalen op zijn eigen, schilderachtige wijze. Werk dat in zijn dagen modern werd genoemd omdat het op een gevoelige en romantische manier de werkelijkheid toont. Zijn werkelijkheid.

Hij is een kunstenaar die terecht onze aandacht verdient.

Literatuur:

Het Panorama Kerstboek;

Kunst & Antiekrevue van okt./nov. 1984: „Wij hebben allemaal met verf gespeeld”, door C.A. Schilp;

„Laren en zijn schilders”, door Jan. P. Koenraads.

Met speciale dank aan K.F.E. Vreedenburgh, voor de gebruikmaking van zijn persoonlijk archief.

Fragment genealogie Vreedenburgh

- I. Gijsbert Vreedenburgh, verver en glazenier te Nieuwerbrug
geb. 16.12.1780 Bodegraven ovl. 13.05.1858 Bodegraven
trouwt Bodegraven
Antje van der Burg (ook Van den Berg)
geb. 14.03.1779 Bodegraven ovl. 17.11.1830 Bodegraven

Uit dit huwelijk:

1. Herman Vreedenburgh
geb. 10.06.1805 Bekenes (Barwoutswaarder) ovl. 16.11.1827 Bodegraven
2. Cornelis Vreedenburgh
geb. 10.07.1807 Bekenes (Barwoutswaarder)
vertrokken ca. 1830 naar 's-Gravenzande
3. Maria Vreedenburgh
geb. 12.10.1810 Bodegraven
trouwt Bodegraven 18.03.1842
Korstianus Siteur, smid, geb. 15.11.1813 Zegveld
dit gezin is via Barwoutswaarder vertrokken naar Oudewater

4. Gerritje Vreedenburgh
geb. 28.07.1813 Bodegraven ovl. 13.04.1861 Bodegraven
trouwt Bodegraven 30.06.1833
Pieter van Eeuwen, koopman, geb. 03.08.1804 Reeuwijk, ovl. 22.01.1870 Bodegraven
5. Gijsbert Vreedenburgh, volgt II
6. Snel Vreedenburgh, geb. 10.08.1818 Bodegraven, ovl. 16.8.1818 Bodegraven

II. Gijsbert Vreedenburgh, verver te Nieuwerbrug
geb. 07.05.1817 Bodegraven ovl. 31.01.1895 Woerden

- trouwt
1. Bodegraven 15.12.1842
Cornelia Ipenburg
geb. 16.01.1825 Bodegraven ovl. 08.10.1850 Bodegraven
 2. Bodegraven 29.03.1851
Elisabeth Vermeij
geb. 21.07.1814 Aarlanderveen ovl. 09.09.1866 Bodegraven
 3. Langbroek ...06.1868 (echtscheiding 1871)
Johanna Timmer, weduwe Van Donselaar
geb. 25.06.1828 Rijswijk (NB), later naar Harmelen vertrokken

Uit het eerste huwelijk:

1. Gijsbert Vreedenburgh, volgt IIIa
2. Cornelia Vreedenburgh
geb. 31.01.1847 Bodegraven ovl. 27.11.1926 Bodegraven
trouwt Bodegraven 18.07.1884
Arie Koenekoop, schilder, geb. 20.01.1855 Aarlanderveen, ovl. 23.07.1932 Bodegraven
3. Gerrit Vreedenburgh, volgt IIIb

Uit het tweede huwelijk:

4. Gerrigje Vreedenburgh, geb. 11.02.1852 Bodegraven ovl. 11.07.1852 Bodegraven

IIIa. Gijsbert Vreedenburgh, schilder te Nieuwerbrug en Bodegraven
geb. 08.07.1844 Bodegraven ovl. 17.03.1915 Bodegraven
trouwt Bodegraven 27.03.1874
Helena van Ingen
geb. 10.11.1846 Bodegraven ovl. 17.07.1908 Bodegraven

Uit dit huwelijk:

1. Cornelis Vreedenburgh, geb. 21.07.1875 Bodegraven ovl. 23.10.1875 Bodegraven
2. Cornelis Vreedenburgh, geb. 17.10.1876 Bodegraven, in 1899 naar Den Haag verhuisd
3. Cornelia Vreedenburgh, geb. 13.01.1879 Bodegraven
trouwt Bodegraven 15.12.1896
Maarten van Leeuwen, geb. 13.04.1871 Benthuisen
4. Gijsbert Vreedenburgh, geb. 16.03.1880 Bodegraven, ovl. 16.08.1880 Bodegraven
5. Gijsbertha Vreedenburgh, geb. 02.09.1887 Hilversum ovl. 14.12.1985 Den Haag
trouwt Bodegraven 31.07.1908 (echtscheiding 1920)
Hermanus van der Tooren, geb. 02.04.1886 Boskoop

IIIb. Gerrit Vreedenburg, schilder te Woerden
geb. 28.03.1849 Bodegraven ovl. 27.01.1922 Woerden

trouwt Woerden 25.05.1871
Cronelia van Wijngaarden
geb. 15.02.1849 Woerden ovl. 24.05.1937 Woerden

Uit dit huwelijk:

1. Gijsbertus Vreedenburg, geb. 08.03.1872 Woerden ovl. 14.09.1872 Woerden
2. Gerrit Vreedenburg, schilder te Woerden
geb. 28.10.1873 Woerden ovl. 02.12.1965 Woerden
trouwt 21.11.1911 Den Haag
Dirkje Elberdina Anna Elisabeth de Lange
geb. 07.03.1869 Rotterdam ovl. 13.06.1937 Woerden
3. Gijsbertus Vreedenburg, schilder te St. Joost ten Node (België)
geb. 06.03.1876 Woerden ovl. 17.05.1960 Den Haag
trouwt 27.10.1923 St. Joost ten Node
Antoinette Liefverinckx
geb. 17.12.1883 Schaarbeeke (België) ovl. 07.03.1954 St. Joost ten Node
4. Neeltje Vreedenburg, geb. 08.02.1878 Woerden ovl. 16.11.1965 Woerden
5. Cornelis Vreedenburg, volgt IV
6. Arie Jan, geb. 20.11.1882 Woerden, vertrokken naar Brussel, later naar Engeland
7. Cornelia Vreedenburg, geb. 16.10.1884 Woerden, ovl. 08.07.1968 Woerden
8. Hermanus, geb. 20.04.1887 Woerden, vertrokken naar Haarlem
9. Wilhelmina Vreedenburg, geb. 23.03.1890 Woerden, vertrokken in 1965 naar Leidschendam
10. Martina Vreedenburg, geb. 07.11.1892 Woerden, ovl. 21.10.1894 Woerden

IV. **Cornelis Vreedenburg**, kunstschilder
geb. 25.08.1880 Woerden ovl. 27.06.1946 Laren (NH)

trouwt 15.07.1912 Leiden
Jacoba Maria Petronella Schotel
geb. 10.12.1884 Sitobondo ovl. 03.02.1953 Laren (NH)

Uit dit huwelijk:

1. Kees Floris Eppo Vreedenburg, geb. 12.01.1916 Hattem
2. Elisabeth Maria Vreedenburg, geb. 09.04.1921 Laren (NH).

W.R.C. Alkemade